

มิถุนายน 2565

3 มิ.ย.65 เปิดอบรมวันแรก

เปิดอบรมภาวนาโดยจก.บุญมีวันแรก หลายคนยังอ่อนซ้อมไปหน่อย หลังทานอาหารกลางวันเสร็จ ท่านฐาปาเดินจงกรม หมดแรงกันเลย นั่งกันบนอาสนะไม่ไหวหันไปนั่งเก้าอี้กัน จก.ท่านก็เมตตาให้กำลังใจ บอกว่าท่านเสียสละมาสอนให้พวกเราเพราะเห็นว่าตั้งใจกัน ท่านเองก็ปวดหลังนั่งนานเดินนานๆไม่ไหว เทศน์ เป็นครั้งๆไปก็พอได้ แต่มาต่อเนื่องกันสามวันท่านก็ลำบากอยู่ แต่คิดถึงประโยชน์ที่จะเกิดกับพวกเราท่านจึง ขอมมาให้ ท่านว่าที่นี่มีระเบียบวินัยก็เพราะช่วยให้ทุกคนได้มีโอกาสปฏิบัติภาวนากับตัวเองได้เต็มที่ ไม่ รบกวนกันและกัน อาจดูเหมือนลำบากแต่ก็เพื่อตนเองทั้งนั้น ผู้ภาวนาต้องอดต้องทน จึงจะได้ผล เราไม่ได้ ภาวนาหาความสุข แต่มารู้จักตัวตนให้มากขึ้น เวลาภาวนาก็ให้ดูกายดูใจ ให้เห็นว่า กายนี้แยกจากใจนี้ เวทนาที่ เช่นกัน อย่าไปยึดมาเป็นเราของเรา

ตอนนี้งานดูแลความสะอาด การบริหารจัดการทุกอย่างธรรมบรสิที่ท่านกับผู้ช่วยสองท่านต้องทำ กันเองหมด เริ่มแต่เช้ากวาดถูพื้น จัดเตรียมอาหาร ดูแลการอบรม เก็บขยะ ทำความสะอาดห้องน้ำ หอธรรม ล้าง แก้วล้างจานฯ ตั้งแต่ตีสี่จนกว่าจะได้นอนกันก็เที่ยงคืนได้ เพียงหวังอย่างเดียวว่าทุกท่านที่ได้เข้าอบรมจะเกิด ประโยชน์พัฒนาตนเองได้ดีขึ้น ได้รู้ได้เห็น ได้รู้จักตนเอง มีธรรมะก่อเกิดในใจ เพื่อจะได้บ่มเพาะเมล็ดพันธุ์นี้ ให้เติบโตให้ใจดวงนั้นๆได้ร่มเย็นสุขสงบต่อไป ด้วยความรักความปรารถนาดีจากใจ

4 มิ.ย.65 อบรมปฏิบัติภาวนาวันที่ 2 (04.00-02.30น.)

วันที่สองของการปฏิบัติภาวนา เริ่มตั้งแต่ตีสี่ ตีห้าทำวัตรเช้า เจ็ดโมงใส่บาตร เก้าโมงเดินจงกรมสิบโมงฟัง ธรรม 11น.ทานอาหาร บ่ายโมงจงกรมต่อด้วยนั่งสมาธิบ่ายสามฟังธรรมหกโมงเดินจงกรมหนึ่งทุ่มทำวัตรเย็น สอง ทุ่มฟังธรรมสามทุ่มสนทนาธรรมและตอบปัญหาธรรมะ จนสี่ทุ่ม ถ้าทุ่มถึงตีสองปฏิบัติภาวนาคัดที่หอธรรม ตีสอง ทำวัตรเช้า นับว่าเป็นวันแห่งการปฏิบัติภาวนาที่ยาวนานพอควรทีเดียวครับ

หลักการภาวนาท่านว่าต้องมีสติ มีความเพียร ใช้ตัวผู้รู้-สติเข้าไปพิจารณากาย-ใจ เห็นเวทนา เห็นกาย แยกจากจิต เวทณาก็ยังเป็นอยู่เช่นนั้น กายก็ส่วนกาย จิตนี้ก็ได้แต่รับรู้ ตัวผู้รู้ก็ได้แต่ดูไปก่อน ไม่ต้องไปยึดเวทนามาเป็นของเรา ไม่ยึดมาเป็นตัวเรา มองดูไปเช่นนั้นก่อน ถ้าเห็นแยกกันได้แล้ว จะนำมาพิจารณาก็ได้ ต่อไปได้อีก ทำได้แล้วจะให้นั่งยาวสักกี่ชั่วโมงก็ได้

5 มิ.ย. 65 วันสุดท้ายของการอบรม

ทำวัตรเช้าตีสอง ต่อจากปฏิบัติภาวนาเมื่อคืน เช้าตีห้ากินของใช้ส่วนตัว - ป้ายชื่อ, เสื้อหมอน หกโมงเดินจงกรม ไล่บาตรเจ็ดโมง ฟังธรรมเช้าที่หอฉัน เก้าโมงฟังธรรม ถามตอบปัญหาและปิดอบรม 11.00 น . ไปหล่อพระประธานที่โรงหล่อ เสร็จก็ทานอาหารกลางวันร่วมกัน

เข้าท่านให้ข้อคิดเรื่องคำสัตย์

การที่พวกเราปฏิบัติว่าจะไม่พูดคุยในระหว่างอบรมปฏิบัติภาวนาถือเป็นคำสัตย์ที่ดี ในอดีตชาติของพระพุทธเจ้าท่านก็ตั้งสัตย์บำเพ็ญบุญกุศลมาเสมอ แต่ท่านว่าเราจะต้องรู้จัก “มีจาคำสัตย์ด้วย” ท่านยกตัวอย่าง สามิภรรยาคนหนึ่ง สามิขอไปบวช ภรรยาน้อยใจไม่พอใจ ตั้งคำสัตย์ปฏิญาณว่าจะไม่พบเจอสามีตนอีก สามิมบวชยี่สิบเอ็ดพรรษาก็ไม่มาเยี่ยมทั้งตัวเองและลูก สามิตายแล้วก็ยังไม่ไปงานศพเลย เช่นนี้ถือว่าผิดเป็นมีจาคำสัตย์ ไม่เกิดประโยชน์ เป็นโทษ สามิไปสร้างคุณงามความดี ครอบงำ โหมทนา ยกโทษให้ภัยสิ่งต่างๆที่ไม่พอใจทิ้งเสีย พาลูกๆไปกราบหลวงพ่อก็ให้ซึ่งเนาะธรรมให้จึงจะถูกต้อง พวกเราตั้งสัตย์ไว้ว่าจะปฏิบัติโดยไม่คุยไม่เล่นตั้งใจปฏิบัติตามระเบียบทุกประการ แต่ก็อย่าทำ คุยกัน ย่อหย่อนระเบียบปฏิบัติ เช่นนี้ก็ไม่ถูกต้องเสียประโยชน์เช่นกัน

ในครั้งนี้มีพวกเราคนหนึ่งปฏิญาณกับครูอาจารย์ว่าจะขอไปบวชกับท่านด้วยอย่างน้อยหนึ่งพรรษา กราบอนุโมทนาบุญด้วยครับ

สถานที่แห่งนี้แม้กราบถวายองค์หลวงตาแล้วและตกเป็นธรณีสงฆ์ของวัดป่าบ้านตาดแล้วก็ตามแต่ท่านอาจารย์สุธรรมก็ยังได้ให้เราดูแลบริหารไปก่อน เราจึงได้กลับมาปิดฝุ่นเปิดการอบรมปฏิบัติภาวนาอีกครั้งถึงแม้จะเก่าไปหน่อย แต่พวกเราที่ช่วยกันทั้งเจ้าหน้าที่และอาสาสมัครทำความสะอาดอย่างเต็มที่เพื่อให้ทุกๆท่านที่เข้าอบรมได้อยู่อย่างสบายะในการภาวนา แต่อาจมีข้อผิดพลาดไม่เรียบร้อยบ้าง พวกเราทุกคนขอกราบขอภัยมา ณ ที่นี้ แล้วจะได้ดูแลจัดเตรียมให้เหมาะสมดีขึ้นต่อไปครับ

กราบขอบพระคุณและขออนุโมทนาบุญกับทุกๆท่านที่มีส่วนในการปฏิบัติภาวนาในครั้งนี้ด้วยครับ

5 มิ.ย. 65 เททองหล่อพระปิยะพุทธบรมไตรโลกนาถ

หลังปิดอบรม ณ Vacharadham - วัชรธรรมสถาน คจ.บุญมีท่านเมตตามาเป็นประธานเททองหล่อพระประธานเพื่อไปประดิษฐาน ณ อาคาร108ปี หลวงตาพระทหาบัวรพ.บ้านไผ่ โดยมีคุณไพฑูรย์-พรเพ็ญ ปรียานนท์ และครอบครัวมาเป็นประธานในพิธีเททองในครั้งนี้ครับ

กราบอนุโมทนาเพื่อน ๆ ทุกท่านที่ให้เกียรติมาร่วมบุญสร้างกุศลบูชาคุณพ่อแม่ครูอาจารย์หลวงตาพระมหาบัวในวาระ108ปี ชาตกาลขององค์ท่านร่วมกันนะครับ

ระหว่างพิธีครูอาจารย์บุญมีท่านให้ข้อคิดว่าการสร้างพระนั้นเป็นบุญกุศลที่ดี เพราะทุกครั้งที่ผู้คนได้พบได้เห็นก็จะระลึกถึงพระพุทธเจ้าพระรัตนตรัย นึกถึงพระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ มีสติลดละเลิกอกุศลมีใจคิดทำแต่ความดีจึงเป็นต้นเหตุแห่งบุญกุศลนั่นเอง

11 มิ.ย. 65 ทำบุญครั้งปี มูลนิธิดวงแก้วฯ

ภาคเช้าช่วงที่ 1 เหตุแห่งความสุข ความก้าวหน้าในการดำเนินชีวิต

ปี 2565 ผ่านมาได้ครึ่งปีแล้ว หมดยุคโควิด แต่ตามมาด้วยยุคสงคราม ที่มีผลถึงด้านเศรษฐกิจการเมืองโลก ทำให้เกิดเงินเฟ้อ ข้าวยากหามาแพงน้ำมัน ไฟฟ้า ของใช้แพงขึ้นทุกวัน ปัญหาในชีวิตของแต่ละคนดูจะเพิ่มขึ้น

เราจึงมาตั้งสติกันหน่อย

เข้านี้เริ่มด้วยทำบุญรับศีลฟังพระธรรมคำสอนขององค์พระศาสดา ต่อด้วยถวายจันทน์ และจตุปัจจัยไทยธรรม แต่พระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เป็นการรักษาและคงไว้ซึ่งพระธรรมวินัย สืบต่อพระพุทธศาสนาต่อไป เสร็จแล้วก็ทำตัวเป็นเด็กวัดที่ดี รับกันบาตรครูอาจารย์มาทานและสนทนากับเพื่อนๆและครอบครัวอย่างมีความสุข

หลายคนเริ่มสงสัยว่าเรามาทำบุญรับศีลฟังธรรมกันทำไม?

1.ศีล-เป็นข้อปฏิบัติตนขั้นพื้นฐานในทางพระพุทธศาสนา เพื่อควบคุมความประพฤติทางกายและวาจาให้ตั้งอยู่ในความดีงามมีความปกติสุข (จริงๆเพื่อนๆเรารู้ข้อปฏิบัติอยู่ แต่มาตั้งใจกันอีกสักที ในเวลาสร้างสติสู้ปัญหาโลกรอบตัวกันนะครับ"

2. พึงพุทธมนต์ พึง คำสั่งสอนขององค์ศาสดา อาจหลายบทบาท ก็ของมาสักบทตามเคย " มงคลชีวิต 38 ประการ " เป็นหมวดธรรมะที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจและการในการนำไปปฏิบัติ เพราะเป็นหมวดธรรมะที่เป็นขั้นเป็นตอนเกี่ยวเนื่องกัน และสามารถนำไปใช้กับชีวิตประจำวัน ได้อย่างเหมาะสม ฝึกให้เป็นคนดี สร้างความพร้อมในการฝึกตนเอง ฝึกคนให้เป็นคนมีประโยชน์ บำเพ็ญประโยชน์ ต่อครอบครัวและสังคม เพื่อกำจัดกิเลสให้สิ้นไป ผู้ปฏิบัติจะมีจิตใจที่สะอาด บริสุทธิ์ บริบูรณ์ หมกกิเลส สร้างบารมีให้ถึงที่สุดแห่งธรรมได้ในที่สุด

ช่วงแรกของเช้านี้จึงเริ่มด้วยการศึกษาฟังธรรมะคำสั่งสอนขององค์ศาสดา และถวายจันทน์พระสงฆ์ที่ตั้งใจประพฤติปฏิบัติตามคำสั่งสอนนั้น รักษาพระธรรมวินัยให้พุทธศาสนาสืบต่อไปนานเท่านาน

ภาคเช้า ช่วงที่ 2 ปลอ่ยชีวิต ปลดปลอ่ยพันธนาการ ปลอ่ยปุทะเล่วมกัน 50 กก.ที่บางปู

ออกจากวัดอโศการามารวมพลกันที่บางปู ปลอ่ยปุทะเลที่ถูกมัดพันแน่นด้วยเชือกจนขยับไม่ได้ เนื่องจากนำมาจากตลาดขายปูจึงมีปูหลายตัวที่เดียวที่เราช่วยไว้ไม่ทันเสียแล้ว

ก่อนการปลอ่ย เราได้มีเวลาสนทนากันเรื่องการปลอ่ยปู มีการอธิบายให้พวกเขาได้เป็นอิสระ หมดทุกข์โศก หลุดจากพันธนาการ ไม่ต้องถูกมัด ถูกขัง หรือจับไปประหาร แต่ได้กลับไปมีความสุขสงบตามธรรมชาติอีกครั้ง

เราคุยกันว่า ชีวิตพวกเราเองก็ไม่ต่างจากปูน้อยเหล่านี้ มีพันธนาการที่มองไม่เห็นผูกมัดแน่น(ยิ่งกว่าเชือกมัดปูเสียอีก) ไม่ว่าจะเป็น ชื่อเสียง-ทรัพย์สินสมบัติ-ยศฐาบรรดาศักดิ์-อาชีพการงาน ฯลฯ ที่พอจะเห็นได้ง่ายหน่อย แต่ที่ยากกว่านั้น ก็ได้แก่ ความโลภ *ความโกรธ*ความหลง*มานะ*ทิฐิ หรือจะมองเพียงศัตรูความอยากได้อีก

อยากเป็น -ก็ได้เช่นกัน เส้นเชือกเหล่านี้ ตัดยากมาก พระบรมศาสดา ทรงชี้แนะทางให้ ได้การควบคุม
กาย-วาจา คือศีล, การควบคุมจิตใจ- คือสมาธิ, แต่ที่สำคัญที่สุดคือปัญญา-ที่เป็นเครื่องตัดกิเลสออกจากใจ
เหมือนกรรไกรที่เราตัดเชือกออกจากปู

ปูบางตัวถูกตัดเชือกแล้วปล่อยไป ยังแข็งแรงจากไปอย่างอิสระมีความสุข แต่บางตัวต้องนอนพักรอเวลาฟื้นตัว
หลายตัวที่แม้แต่จะตัดเชือกให้ก็ส่ายไปเสียแล้ว- เราก้เช่นเดียวกัน

บุญกุศลใดที่เราได้จากการปล่อยปู *ปัญญาในการเห็นภายนอกคือปูเทียบกับภายในคือตัวเรา

*การปล่อยสัตว์ที่ถูกขัง ถูกทำร้ายหมายชีวิตให้อิสระ เราขอมิสุข เพราะเราเองก็ไม่แน่ว่าวันหนึ่งจะเป็น
เช่นเดียวกันไหม?

*ความเมตตา อันจะเกิดขึ้นในใจเจ้าของจะติดตามไป คุณคงเมล็ดพันธ์ที่พร้อมจะเจริญงอกงามต่อไป ถ้าได้น้ำ
และปุ๋ยพอเพียง และวันนั้นใจดวงนี้ก็จะเต็มไปด้วยผลและเมล็ดแห่งความเมตตาที่จะแพร่กระจายไปในสังคม
นี้ ทำให้สังคมของเราสุขสงบงงามขึ้นตามมา

*สำหรับบางคน...อาจได้รูปสวยๆไว้เป็นที่ระลึกอวดเพื่อนฝูงต่อไป

ภาคเช้าช่วงที่ 3 ปล่อยปลา ปล่อยชีวิต ออกจากบึงปูเราก้มาปล่อยปลาที่ทำน้ำวัดตำรุ

ก่อนปล่อยนอกจาก จะกล่าวคำอธิษฐานร่วมกันแล้ว เรายังได้มีโอกาสรับปลาจากถังใหญ่แบ่งให้แต่ละ
คนๆ ปล่อยพร้อมๆกัน คนละตัวสองตัว เป็นการเปิดโอกาสให้เพื่อนๆทุกท่านได้มีเวลากับปลาชนิดตัวนั้นๆ
ร่วมกันก่อนจะปล่อยเขาเป็นอิสระ ให้ได้รับรู้ความรู้สึกที่เขาต้องคืนรนเอาตัวรอด จากที่ขุมขัง พยายามที่จะ

กระเสือกกระสนเอาชีวิตรอด วินาทีที่เราสื่อสารความรู้สึกนั้นๆ ได้ ใจเราจะรู้สึกว่าจะไม่อยากคิดร้าย ทำร้าย กักขัง สัตว์ทั้งหลายอีกเลย น้ำใจที่กลั่นจากความเมตตาในใจของเรานั้น จะทำให้ใจของผู้ปล่อยชุ่มชื้นขึ้นอย่างแปลก ประหลาดยิ่ง เราปล่อยกันเช่นนี้ผ่านไปได้สี่ห้ารอบ สองกะละมังใหญ่ที่เหลือ เราก็ได้ยกให้กับคุณแม่น้องแดง น้อย (อายุ 96 ปี) หนึ่ง และท่านอาจารย์ฐาอีกหนึ่ง กะละมังหนึ่งๆก็ประมาณ 30 กก.ได้ครับ ให้ท่านทั้งสองเป็น ผู้นำพวกเราปล่อยปลาที่เหลือร่วมกัน เสร็จการปลดปล่อยปลาให้เป็นอิสระแล้ว ก่อนจะลาจากกัน เพื่อนๆ บางส่วนที่พอมีเวลาให้กันและกันบ้าง ก็มาทานอาหารด้วยกันที่แพรภษาต่ออีกหน่อยครับ

ภาคบ่าย ถวายปัจจัยสร้างเสนาสนะ วิหาร เสร็จจากทานอาหารกลางวันร่วมกัน เราก็มาถึงวัดป่ามหาไชย ที่ สมุทรสาคร เพื่อกราบถวายปัจจัยสร้างกุฏิสองหลัง ถวายครูจารย์มหาประกอบ

บ่ายสองโมงคณะเรามาถึงวัด แต่ก่อนที่เราจะร่วมกันทำบุญใหญ่ เราก็ต้องเตรียมใจรับบุญกุศลกัน หน่อย โดยการไปนั่งสมาธิในโบสถ์มหาอุตม์ กันครึ่งชั่วโมง เนื่องจากเวลามีน้อยไปหน่อยแต่การนั่งในอุโบสถ เจริญสงบ เย็นสบายช่างแสนวิเศษสุดเลยครับ บ่ายสองโมงครึ่งทุกคนมาพร้อมกันเรียบร้อย จึงพากันไปกราบ ครูจารย์มหาประกอบที่ศาลา ท่านประธานมูลนิธิฯพาคณะกล่าวคำถวายสังฆทานและปัจจัยแด่พระสงฆ์ (ส่วน กุฏิ เราจะกลับมากล่าวคำถวายกันอีกครั้งเมื่อเสร็จเรียบร้อย และมีโอกาสนะครับ) โดยขอให้เป็นปัจจัยต่อ พระนิพพานด้วย ก่อนจะให้พร ครูจารย์ท่านเมตตาอมบัสัม โมทนิยถาเรื่องวิหารทานให้พวกเราด้วย

วิหารทาน

ครูจารย์ท่านว่าวันนี้เป็นวันพิเศษ ที่ได้มาทำบุญสร้างกุศลร่วมกัน การเกิดมาเป็นมนุษย์เป็น โอกาสที่ดี ที่เราได้ในชีวิตนี้ แต่การที่จะรักษาสภาพไว้หรือสร้างให้ดีขึ้นนั้น ถ้าเราไม่มีโอกาสที่จะได้รับคำสอนของพระ บรมศาสดาก็คงจะยากที่จะทราบวิธีสร้างบุญกุศลได้ การสร้างบุญกุศลนั้นเราอาจจะทำเพียงทีละเล็กทีละน้อย แต่ทำบ่อยๆ เหมือนน้ำที่หยดเปิดใส่ลงตุ่ม ย่อมเต็มได้สักวัน แต่...ถ้าหยดแต่ละหยดห่างกันนานๆ น้ำอาจ ระเหยไปหมดได้ หรือถ้าตุ่มรั่ว รัวใหญ่หรือรูเล็ก ก็จะมีส่วนสำคัญในการเต็มของน้ำในตุ่มนั้นๆ การสร้างบารมี ก็เช่นกัน ต้องทำบุญกุศลต่อเนื่อง ต้องละและเลิกหรือตัดการกระทำที่เป็นอกุศลให้ได้มากที่สุด(เป็ครูรั่วให้ หมด) การสร้างบุญกุศลนั้นไม่ว่าจะทำที่ใดอย่างไรเมื่อใดก็ตามบุญกุศลนั้นๆจะเข้ามาเก็บอยู่ในใจดวงน้อยๆ

ของเรานี้และจะติดตามเราไปทุกภพทุกชาติ เหมือนเสบียงที่ใช้ในการเดินทางในวัฏฏะนี้ การที่เราปรารถนาพระนิพพานนั้นถูกต้องตามที่ครูอาจารย์ท่านแนะนำไว้แล้ว เพราะไม่ว่าจะขอความสุข ร่ากายแข็งแรง มีลาภมีโชค มีสรรเสริญ มีทรัพย์สมบัติฯ นั้น ได้มากก็ต้องจากไปสักวัน จึงเป็นความสุขที่ไม่แท้จริง การมุ่งสู่พระนิพพานคือการดับทุกข์อย่างแท้จริง การจะไปถึงเราต้องสร้างบารมีให้เต็ม อย่างน้อยก็แสนกัปปี ก็ขอให้พวกเราสร้างบุญบารมีไป แม้เล็กน้อยๆแต่ให้ทำประจำและปีครุวัคือการทำบาปเสียให้มากที่สุด สักวันบารมีเราก็คงจะเต็มสมตามปรารถนานะครับ การที่เรามาร่วมกันสร้างวิหารถวายสงฆ์ ให้สงฆ์ได้ใช้ปกป้องแดด ลม ฝน ฟ้า ป้องกันสัตว์ร้าย แมลงก่อกวน ให้การประพฤติปฏิบัติธรรมได้อย่างสัปปายะ เราก็จะผู้หนึ่งที่มีส่วนในการส่งเสริมจรรโลงพระพุทธศาสนาไว้ให้สืบต่อไป จึงเป็นบุญกุศลที่สำคัญยิ่ง โดยท่านยกพระธรรมที่พระพุทธเจ้าแสดงสมัยที่ท่าน อนาถบิณฑิกเศรษฐีถวายวัดเชตะวันแด่สงฆ์.

ก่อนกราบลาท่านอาจารย์ เราได้กราบขอโอกาสท่านให้กลับมาสอนปฏิบัติภาวนาที่วัชรธรรมอีกครั้งอย่างน้อยปีละครั้ง ท่านว่างานที่วัดก็ยุ่งอยู่แล้ว แต่เราก็กราบเรียนว่าอย่างสงเสริมให้เพื่อนๆได้หลักในการปฏิบัติภาวนาที่ดีๆเพื่อจะได้ช่วยแก้ไขปัญหาชีวิตที่กำลังต้องเผชิญอยู่ได้อย่างมีสติและลดความทุกข์ในใจของตนลงได้ ท่านจึงรับปากว่าจะมาช่วยสอนที่วัชรธรรมสถานต่อไปครับ

12 มิ.ย. 65 วัชรธรรมสถาน

มาวัชรธรรมสถานดูงานที่ช่างของคุณน้องมาตัดคิ้วที่วัชรธรรมให้งานก็เรียบร้อยดีครับ ขอบพระคุณคุณน้องมากครับที่ช่วยดูแลวัชรธรรมสถานแห่งนี้ ก่อนกลับออกมาได้ไปดูโถสุขภัณฑ์ที่ห้องน้ำพ่อแม่ครูอาจารย์ ที่คิ้วแล้วค้างไม่ติดกลับขึ้นมาเหมือนปกติครับ คงต้องซื้ออะไหล่มาทดแทนซ่อมทำครับ

นอกจากนี้ยังมีพื้นที่หอธรรมเสียดาย และห้องน้ำที่อาคารหญิงรั้วอีกด้วยครับ ส่วนท่อน้ำหน้าวัชรธรรมแตคน้ำซึมออกมาอีกแล้ว ทั้งๆ ที่เขาบอกว่าซ่อมเสร็จแล้วนะครับ

14 มิ.ย. 65 งานก่อสร้างอาคาร 108ปี หลวงตาพระมหาบัวฯ

ความคืบหน้าของการก่อสร้างปัจจุบันกำลังถึงงวดที่ห้า หลังจากเทพื้นชั้นล่างเสร็จก็ขึ้นแบบเทพื้นเสาชั้นล่าง ก่อนที่จะตั้งค้ำยันคานชั้นสองต่อไปครับ เพื่อนๆที่ปรารถนาจะร่วมบุญกุศลนี้เพื่อบูชาคุณ พ่อแม่ครูบาอาจารย์องค์หลวงตาบ้านตาด เรียนเชิญนะครับ ยังขาดเจ้าภาพในการก่อสร้างอีกมากมายหลายส่วนนะครับ หรือจะช่วยบริจาค เพื่อรับของที่ระลึก 108 ปี องค์หลวงตา เช่นลูกแก้ว บัวแก้ว หรือหนังสือคำสอนพ่อแม่ครูอาจารย์ของในหลวงรัชกาลที่ 9 ก็ได้นะครับ ร่วมกันนะครับ ทำเพื่อครูบาอาจารย์ของเราครับ ผลที่ได้สำหรับสาธุชน ตามทางที่ครูจารย์องค์หลวงตาท่านพาดำเนินครับ

19 มิ.ย. 65 วัดป่าอัมพโรฯ

เข้าดีห้าทำวัตรเช้าร่วมกัน เสร็จแล้วนั่งภาวนา สนทนากันเล็กน้อย แล้วแบ่งหน้าที่กันทำวัตร รักษาความสะอาดในวัด ผู้ชายไปเดินบาตรตามหลวงตาไปตลาด กลับมามีเพื่อนๆพี่น้องที่วัดมาช่วยกันจัดจ้งหัน ถวายสงฆ์ เสร็จแล้วคณะเรากราบถวายจตุปัจจัยไทยธรรม และทานอาหารก้นบาตรร่วมกับเพื่อนๆที่วัด ก่อนกลับกราบลาหลวงตาด้วยกัน ท่านว่าให้หาครูบาอาจารย์ที่กำลังเร่งภาวนามาร่วมในคณะจะได้เป็นแรงร่วมภาวนาไปพร้อมกัน การมาภาวนากันหนึ่งคืนก็ได้อยู่แต่หน้าจะเพิ่มขึ้นอย่างน้อยสักสองสามวันเป็นสัปดาห์เป็นเดือนยิ่งดี จึงกราบขอท่านพาคณะมาพักภาวนากันอีกครั้งในเดือนหน้าครับ

บทสนทนาก่อนภาวนา...

เรื่องการภาวนา อย่างที่คุยกัน ไม่ได้จ่ออยู่กับเรื่องเดียว เพราะจิตจะรวมจากความสงบ เป็นสมาธิไป แต่ถ้าเราต้องการศึกษาเวทนา ปกติเรามักจะภาวนาด้วยลมหายใจหรือพุทโธ เราจึงดูอย่างน้องได้สองจุดคือเมื่อเห็นเวทนามันก็คุ้ม ว่าเป็นเวทนา แล้วก็ดึงกลับมาอยู่ที่ลมอีกเช่นเดิม เหมือนๆซ้ำเรื่องมองเวทนาอยู่แต่ไม่ไปคลุกอยู่กับมัน ถ้าใจเราพัฒนาไปได้แล้ว มีความสงบจิตมีกำลังเพียงพอ ก็จะเห็นการเปลี่ยนแปลงของเวทนาไปด้วย แต่ย้ำว่าไม่ต้องพิจารณาในขณะนี้ ดูให้เห็น ภายกับเวทนามาก่อน ที่อยากให้เห็นตอนนี้คือจิต ตัวที่รับรู้อยู่เบื้องหลัง จะใช้คำว่าผู้รู้ จิต หรือใจก็ตามใจ เพราะเมื่อเห็น เราจะเข้าใจของผิดพลาดของเราได้ดีขึ้นว่า.....ในขณะภาวนาเรา ได้มีเจตนา(ตัณหา) อะไรอยู่บ้าง บางคนอยากสงบ อยากเห็นจิต อยากมีสติตั้งมั่น อยากพิจารณา อยากวางเวทนา อยากไม่ปวด...มากมายในความอยากนั้นๆ และนี่คือสาเหตุของการไม่พัฒนาไปเพราะความอยากนี้เอง จึงบอกพวกเราทุกคนใน เวทนาปล่อยเป็นเวทนามาก่อน -ให้แขกเขานั่งรอหน้าบ้านก่อน ภาย/ลมหายใจ ให้เห็น มีสติตามต่อเนื่องไปก่อน ดูแลบ้านเราให้ดี เก็บกวาดทำความสะอาดเอาขยะออกก่อน จิต/ใน/ผู้รู้ ที่เป็นผู้มองดูอยู่รู้ก็ดูไปมาทั้งเวทนา ทั้งกาย ทั้งจิตไปก่อน -อาบน้ำแต่เนื้อแต่งตัวเราให้พร้อมรับแขกก่อน ช่วงนี้อยากให้ได้เรียนรู้เพียงเท่านี้ ทำซ้ำไปซ้ำมา ร้อยหนพันหนหมื่นๆแสนๆหนไปจนชำนาญ แต่ซ้ำเรื่องหางตา ก็เห็น แยกที่นั่งรออยู่ ค่อยๆเก็บขยะจัดระเบียบของในบ้านให้เรียบร้อยสวยงาม ตัวเราก็อาบน้ำอาบท่า แต่เนื้อแต่งตัวสวยงามเรียบร้อยเตรียมรับแขกพร้อมแล้วจึงเริ่มขึ้นสองต่อไป

19 มิ.ย. 65 ที่พักสงฆ์น้ำโจน

กราบพระอาจารย์ห่มอวรพันธ์ ถวายบังจัญไทยธรรม เสร็จแล้วรับฟังธรรมโอวาทเกี่ยวกับการปฏิบัติภาวนาจากท่านกัน ท่านว่าการภาวนานั้น สถานที่ในการปฏิบัตินับว่าสำคัญมาก แต่ละคนอาจแตกต่างกัน บางแห่งคนนี้สัปบายะ แต่อีกคนอาจไม่ จึงต้องแสวงหากันเอง ท่านว่าองค์หลวงปู่หล้า ท่านให้เคล็ดลับการปฏิบัติภาวนาไว้ จึงขอแบ่งปันเพื่อนๆบ้าง

" การภาวนานั้น ต้องประกอบด้วย ศีล-สมาธิ-ปัญญา แต่ท่านว่าศีล-และสมาธิ นั้นท่านให้แค่ 30% แต่ปัญญา ท่านให้ 70% ท่านว่า ศีล ตั้งใจรักษาได้ อาจยากง่ายก็อยู่ที่ความตั้งใจ พยายามของตน สมาธิก็เช่นกัน ถ้าศีลบริสุทธิ์ สมาธิตั้งใจไม่ย่อไม่ถอย ก็ย่อมเกิดสมาธิได้สักวัน แต่การใช้ปัญญา พิจารณานั้น...ไม่ใช่ว่าจะอาศัยความอดทน ความพยายาม แต่เพียงอย่างเดียว ต้องใช้ปัญญาพิจารณาเอาเอง ปัญญาเบื้องต้นคือการอ่านการฟัง การศึกษาปัญญาผู้อื่น ต่อมาก็นำมาพินิจพิจารณาให้เข้าใจ แล้วจึงมาทดลองใช้กับกายกับใจนี้ ลองผิดลองถูกไป แต่ถ้ามี..กัลยาณมิตร..ชี้แนะทางที่ถูกต้อง ช่วยแก้ไขทิศทางการดำเนิน การปฏิบัติ ผลของการปฏิบัติก็จะก้าวหน้าได้รวดเร็วและผิดพลาดได้น้อยกว่าการลองผิดลองถูกเอง มากมายนัก " หวังว่าคงเป็นประโยชน์บ้าง นะครับ ก่อนกลับ จึงกราบเรียนขออนุญาตท่านมาพักภาวนากับท่านด้วย ท่านจึงอนุญาตให้เป็นกรณีพิเศษครับ

19 มิ.ย.65 ปล่อยปู ปลดปล่อยพันธนาการ

ก่อนกลับบ้านกันเราได้มีโอกาสมาทานก๋วยเตี๋ยวบ้านบึงเจ้าอร่อย และมาปล่อยปูกัน น้องๆไปซื้อปูที่ตลาดอ่างศิลา มา 30 กก. อาจไม่มากนักแต่พวกเราก็มีเพียงสิบสามคนเอง แค่นี้ก็คงพอสมควรนะครับ อุปกรณ์ก็ให้เตรียมกันมาแต่ อีกครั้งที่เรามาปล่อยปูทะเลตัวน้อยให้เป็นอิสระ อุทิศบุญกุศลจากการปฏิบัติภาวนาที่เราทำ

ให้พวกเขาได้มีชีวิตที่ดีเป็นอิสระตลอดไป ขณะตัดเชือกแต่ละเส้นๆ ใจก็คิดคำนึงถึงเชือกที่ผูกมัดเรา ซึ่งแม้มองไม่เห็น แต่ก็แข็งแรงและตัดขาดได้โดยยาก ผูกพันธนาการไม่เพียงโลกนี้ แต่ผูกเราไม่ให้หลุดไปจากวิญญูแห่ง ได้ยินเสียงเพื่อนๆ สนุกสนานกับการปล่อยปู แต่เราอยากร้องไห้ ให้ตัวเองที่ไม่สามารถช่วยพวกเขาได้ เหมือนกับตัดเชือกปลดปล่อยปูน้อยเหล่านั้น ครูจารย์ท่าน เมตตาชี้แนะว่า ทางออกจากการพันธนาการนี้ ต้องอาศัยกรรมใดที่แหลมคมคือปัญญา แต่การจะตัดเชือกให้ตนเองก็คงยากอย่างยิ่ง พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ว่า...กัลยาณมิตร และ โยนิโสมนสิการ...นั่นสำคัญยิ่ง ในการหลุดพ้นจากทุกข์พันธนาการนี้

23 มิ.ย. 65 วัชรธรรมสถาน

ออกจากธรรมวิภาวัน มาถึงวัชรธรรมหกโมงกว่า ถวายจังหันท่านอาจารย์ฐา ในวันคล้ายวันเกิดท่านครบหกสิบสามปีครับ คิดถึงวันเวลาที่เคยปรึกษาพูดคุยเรื่องต่างๆกัน ได้ทุกๆเรื่อง แล้วยังได้ไปพักภาวนาตามที่ต่างๆด้วยกันนะครับ ออกจากวัชรธรรมก็ไปเยี่ยมเขียนท่านผอ.ต้นที่บ้าน ท่านแข็งแรงขึ้นมากแล้วครับ ชวนไปทำบุญกันแต่บอกว่าจะรอให้ดีกว่านี้อีกหน่อยครับ ก่อนกลับบ้านแวะซื้อกล่องใส่ไทยธรรมสำหรับทริปปจาริกบุญผ้าอาบน้ำฝนประจำปีนี้ครับ

24 มิ.ย. 65 อาคาร 108ปี หลวงตาพระมหาบัวฯ

ความคืบหน้าของการก่อสร้าง อาคาร 108ปี หลวงตาพระมหาบัว ณ รพ.บ้านไผ่ เพื่อเป็นอาคารฝึกสงฆ์อาพาธ และผู้ป่วยพิเศษ 33เตียง ปัจจุบัน เริ่มผูกเหล็กเตรียมทำคานชั้นสองแล้วครับ (งวด5/19) เหลืออีก 14 งวดครับ เพื่อนๆท่านใด มีจิตศรัทธา รักเคารพในพ่อแม่ครูบาอาจารย์องค์หลวงตาพระมหาบัว อยากจะทำคุณงามความดี สร้างอาคาร เป็นสาธารณประโยชน์ บุญคุณองค์ท่านร่วมกัน เรียนเชิญได้ นะครับ

24 มิ.ย. 65 วัดเกาะทอง ถวายผ้าอาบน้ำฝน

กราบเรียนปรึกษาท่านอาจารย์มหาบุญตา เรื่องการอบรมปฏิบัติภาวนาฯ และขอโอกาสพักภาวนาที่วัดหนึ่งคืน วัดเกาะทองเป็นวัดที่สัปปายะในการปฏิบัติภาวนาครับ ผู้คนชาววัดน่ารักมากๆ ครูบาอาจารย์ก็เป็นกันเอง และ เมตตา ดูแลสั่งสอนอบรมเด็กๆเป็นอย่างดี เชื่อได้ว่าเมล็ดพันธ์ที่ได้ท่านบ่มเพาะไว้นี้จะเป็นพลังที่ผลักดันส่งเสริมพระพุทธศาสนาและสังคมชาวไทยต่อไปอย่างแน่นอนครับ กราบอนุโมทนาครับ

ท่านว่าการปฏิบัติ มีเพื่อนร่วมกันก็ดี สร้างกำลังใจ แต่ผู้คนในกลุ่ม ปฏิบัติกันอย่างไรรักจะเลือกคนเข้ามาตามข้อวัตรเหล่านั้น กลุ่มสืลแปด มุ่งปฏิบัติภาวนามีน้อยกว่าน้อย ให้พยายามรักษากันไว้ เป็นเพื่อนกัลยาณมิตรช่วยเกื้อกูลกันไปนะ

25 มิ.ย. 65 วัดแสงธรรมวังเขาเขียว ถวายผ้าอาบน้ำฝน

กราบถวายผ้าอาบน้ำฝนครูจารย์โสภาก ท่านเมตตาอบรมอยู่เป็นชั่วโมงเลยครับ ไม่ได้เจอกันเป็นปีครับ

ท่านว่าร่างกายที่เจ็บป่วย ไม่ต้องสนใจ เอาเวลาปัจจุบันนี้ทำให้ดีที่สุดดีกว่า สร้างบุญกุศลไว้ให้เต็มที่ แต่ละคนมีมรรคาของตนเอง จะทำอะไรทั้งทาน-ศีล-ภาวนาก็ดีทั้งนั้น แต่ก่อสร้าง วัตถุประสงค์ไว้ให้เป็น สาธารณประโยชน์ก็จริง แต่อัฐูปูนมหนัก ภาวนาบุญใหญ่ เขาไม่หนัก ไม่ว่าจะทำบุญกุศลใด สุดท้ายก็ต้องกลับมาที่การปฏิบัติภาวนา

ที่ธรณีสงฆ์ ใช้ให้ถูกต้อง เป็นของพระพุทธเจ้า ของพระพุทธศาสนา ใช้เผยแพร่พระธรรมคำสอนของ พระบรมศาสดา เอาไปทำสิ่งอื่น อาจดูว่ามีประโยชน์ แต่คิดให้ดีๆ ใช้ถูกต้องแล้วหรือยัง

พระสงฆ์ ไม่ทำตามพระธรรมวินัย มีมากขึ้นๆ ต้องรู้จักเลือกเฟ้นว่าจะเข้าหาผู้ใด อย่าไปร่วมทำผิด หรือส่งเสริมให้เขาทำผิดอีก จะมองเห็นแต่เรื่องเล็กน้อย และวละเลยไปนั้น จากเล็กๆ น้อยๆ ก็จะมากขึ้นจน แก้ไขไม่ทัน เราไม่ใช่ครูบาอาจารย์ของท่าน เห็นพระองค์ใดทำผิด คุณได้ก็คุณ คุณไม่ได้ก็ปล่อยให้เป็นหน้าที่ครูบาอาจารย์ท่าน ไม่ได้ก็ต้องปล่อยไป พุทธศาสนานี้ ประดุจดั่งมหาสมุทร สิ่งสกปรกใด เช่น ชากศพ เศษสิ่งของ ต่างๆ มหาสมุทรจะพัดขึ้นมาทิ้งไว้บนชายฝั่งหมด ไม่ต้องกลัว ของไม่ดีจริงต้องอยู่ไม่ได้หรือไม่ก็มีอันเป็นไปเอง

ตอนนี้ที่วัดก็เร่งส่งเสริมการปฏิบัติภาวนา วันพระก็ภาวนากันตลอดคืน ใครจะมาพักภาวนาที่วัดก็มาได้เลย

ปัญหา เรื่องพระ มีเพิ่มขึ้น แต่ละวัดแทบจะไม่มีพระอยู่ ไม่มีพระใหม่บวช พระเก่าก็ลาสิกขา ตอนนี้ยังมีกำหนดอายุในการบวชอีก พระพุทธเจ้าไม่เคยบัญญัติเลย ครูอาจารย์ก็ไม่ค่อยอยู่วัดสั่งสอนศิษย์ แล้วจะมีพระดีขึ้นมาแทนที่ได้อย่างไร อาคารสถานที่ก็เกินจะต้องใช้กัน... ท่านว่าท่านเป็นห่วง ท่านเองไม่รับกิจนิมนต์แล้ว เอาเวลามาอยู่กับพระในวัดดีกว่า มีแต่คนมาถวายที่ให้สร้างวัดๆ วัดสร้างไม่ยากหรอก แต่พระที่จะไปดูแลวัด มุ่งปฏิบัติภาวนา รักษาพระธรรมวินัย ไม่มุ่งหาลาภสักการะนั้น... หายากยิ่ง

26 มิ.ย. 65 วัดปากตัญญูดาราม ถวายผ้าอาบน้ำฝน บูรณะเสนาสนะ

เมื่อคืนพักภาวนาที่วัด เค็น บอกกล่าวเจ้าที่เจ้าทางเขาว่า วัดเราได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาแล้ว จะต้องปรับปรุงซ่อมแซมเสนาสนะหน่อย เตรียมงานผูกพัทธสีมาเดือนมิถุนายนปีหน้า ท่านเจ้าอาวาสท่านดำริ จะซ่อมแซมอุโบสถ กุฏิ 5 หลัง ห้องน้ำ 24 ห้อง ต่อเติมโรงครัว เป็นที่ทำอาหารและล้างจาน คลังสงฆ์ ส่วนเรารอบขอท่านทำพระเจดีย์เล็กๆ หลังอุโบสถ ท่านอนุญาตให้ทำได้ มีช่างอุดมมาช่วยทำครับ ก่อนงานก็จะต้องตกแต่งสีใหม่อีกครั้งครับ แต่อย่างไรก็ปรึกษากันว่าจะรอกกราบเรียนท่านอาจารย์หนูสิน ให้ท่านได้พิจารณาตัดสินใจอีกครั้งก่อนครับ เฉพาะค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมยังไม่รวมเจดีย์ประมาณ 3 แสนครับ ค่าแรงประมาณ 1.6 แสนบาทครับ เพื่อนๆ เรียนเชิญร่วมกันนะครับ ♡

